

bliver det Urette, og jeg tillader mig verhos at spørge: „Er det virkelig saa, at vor tidligere politiske Udvikling var en ensfaldig Udvikling? Ere de Resultater, som fremtraadte som Enderesultaterne ved den politiske Udvikling, vi begyndte i 1848, ere disse Enderesultater, der true med at splitte Rigets Dele fra hinanden og at fremkalde Borgerkrigens Rædsler, ere disse Resultater virkelig saadanne, at de skulle bevæge os til ogsaa at stille hver enkelt Landsdeel paa en selvstændig Fod og lade dem saaledes udvikle sig? Den ærede Rigsdagsmand har anført, at Lovforslaget skulde indeholde et Angreb paa Valgloven, navnlig deved, at man ikke ifølge samme vil samle Befolkningen paa et Sted, og dog har han selv ved det Forslag, som han fremkom med til Samsingerens Valg (Nei!) i Virkeligheden villet splitte Befolkningen; thi naar man ikke er nødt til personlig at møde for at gøre sin Valgret gjældende, men, naar man kan blive hjemme og dog gøre sin Valgret gjældende, da hæver man i Virkeligheden Kaaringens Betydning, forsaavidt den skal bestaae i Befolkningens Samling, da hæver man den i Virkeligheden, selv om man end paa Skromt beholder den, idet man giver det Udseende af, at man har en virkelig Kaaring, selv der, hvor den halve Befolkning eller $\frac{1}{12}$ af den kan blive paa deres De, fikker paa, at de ville komme til at stemme, naar den Kandidat, som de ønske, forlanger en Afstemning. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand ved et saadant Forslag gjør et ganske anderledes farligt Angreb paa Valgloven end det, som indeholdes i den heromhandlede Lov for Færøerne. Der er fremdeles bleven anført, at det ikke skulde være til Nytte, at her var en Færing tilstede. Jeg troer, mine Herrer! at, hvis vi havde en Færing tilstede her som en levende Commentar, som en levende Berigtigelse af mange af de her fremkomne Anskuelse, da vilde det have været til stor Nytte; jeg troer, at mange af de Indvendinger, som ere anførte af de ærede Herrer, der ere imod denne Lov, derved vilde blive til Intet; og at det at ordne de særviſte Forhold uden at have denne levende Commentar vil være den bedste Veie til for bestandig at udelukke dem fra Deeltagelse i

Rigsdagen. Der er endelig bleven stærkt fremhævet, at jeg har brugt Ordet „skal“. Det er sandt, at jeg har brugt dette Ord; jeg staaer ved dette „skal“, og gjentager det her ved. Jeg anseer det for at være en slyng og falsk Opfattelse af Forholdene, naar man troer, at det bør berøve paa en enkelt Landsdeels Beslutning om og hvorvidt den vil være en Provinds eller en selvstændig Stat. Jeg troer, at der ikke i saa Henseende kan være Tale om nogen Billie hos de enkelte Statsdele. Jeg troer, at de skulle have den Billie, at de ville være et Land af det store fælles Samfund, af det hele Fædreland (Tscherning: Hor!), og at man hverken kan eller bør overlade Afgjørelsen heraf til hver enkelt Landsdeels vilkaarlige Godtbesindende. Jeg gjentager derfor, at Enhver, der vil, at Rigsdagens Magt skal have samme Udstrækning som tidligere Hans Majestæts Magt, at den skal udstrække sig over alle de Landsdele, der høre under Kongens Herredømme, ogsaa maa stemme for dette Forslag, maa stemme for, at Rigsdagens Myndighed skal strække sig ligesaa vidt som Hans Majestæts, af alle fremmede Stater uindskrænkede, Myndighed strækker sig, maa stemme for, at Repræsentanter fra alle disse forskjellige Landsdele, og da ogsaa fra Færøerne, samles her paa dette Sted (Grundtvig: Altsaa ogsaa fra Holsteen og Lauenborg.). Nei, hvad disse Landsdele angaaer, er Hans Majestæts Myndighed indskrænket ved det tydske Forbund.

Tscherning: Jeg troer inapt at behøve at gøre Forsamlingen opmærksom paa, at den ærede sidste Taler har heelt igjennem ved sit Foredrag lagt en anden Betydning i vore Ord og i vore Bestræbelser end den, disse have havt. Vi have ikke bestræbt os for at forhindre, at Færøerne skulde faae en Repræsentation her i Forsamlingen, men vi have kun stræbt for at de skulde komme til at faae den med Beridshed om den Brug, de skulde gøre af den, og at de skulde faae den, naar de havde faaet Fornemmelsen af et politisk Liv. Det „skal“, som staaer ved Enden der, hvor der er Spørgsmaal, om en Landsdeel skal blive i Statsforbindelsen eller ikke, det „skal“ har jeg i mit Liv udtalt allerede tidligt og maafsee